

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Beslutningsforslaget fra Venstre og Det Konservative Folkeparti opfordrer regeringen til i indeværende folketingsår at fremsætte de nødvendige lovforslag og foretage de fornødne ændringer i bekendtgørelser, cirkulærer og andre administrative forskrifter med det formål at begrænse indsattes adgang til aktindsigt.

Dette spørgsmål har vi her i Folketinget drøftet flere gange, senest da vi sidste år diskuterede et identisk forslag til folketingsbeslutning. Også i forbindelse med vedtagelsen af straffuldbyrdesloven i maj måned sidste år overvejede vi spørgsmålet om begrænsning af indsattes adgang til aktindsigt, uden at der var flertal for en sådan begrænsning.

Beslutningsforslaget bygger på de ideer, som et flertal i Straffelovrådet formulerede i december måned 1996 i en udtalelse om aktindsigt i sager om straffuldbyrkelse. I udtalelsen foreslog flertallet bl.a., at forvaltningslovens regler om partsaktindsigt ændres, så der ikke er aktindsigt for parten i forbindelse med fuldbyrdelse af frihedsstraf i sager om valg af afsoningsinstitution, sager om overførsel til anden afsoningsinstitution eller afdeling i en afsoningsinstitution eller i sager om udelukkelse fra fællesskab.

Et mindretal i Straffelovrådet mente derimod ikke, at der var behov for at foretage ændringer på området, og mindretallet henviste til, at der efter de gældende regler er adgang til at begrænse adgang til aktindsigt efter en konkret vurdering. Mindretallet fandt, at flertallets forslag om yderligere at begrænse adgangen til aktindsigt gav anledning til betænkeligheder, og derfor frarådede mindretallet forslaget.

Som det fremgik af lovforslaget forrige år om konsekvensændringer som følge af straffuldbyrdesloven, og som jeg sagde sidste gang, vi diskuterede dette forslag, er der efter min opfattelse principielle betænkeligheder ved at udelukke adgang til aktindsigt. En sådan ordning bør derfor kun indføres, hvis meget væsentlige hensyn taler for det.

Ud fra en samlet vurdering fandt jeg, at det var rigtigst ikke at stille forslag om at begrænse adgangen til aktindsigt i lovforslaget om straffuldbyrdesloven. Ligesom mindretallet i Straffelovrådet er jeg nemlig af den opfattelse, at den nødvendige begrænsning i adgangen til partsindsigt i disse sager fortsat kan opnås efter de gældende regler efter en konkret vurdering.

Jeg vil gerne fremhæve, at der med vedtagelsen af straffuldbyrdesloven er sket en lempelse af betingelserne for at kunne anbringe i og overføre til arresthus eller lukket fængsel. Oplysninger fra medindsatte er derfor ikke længere i samme grad nødvendige for at træffe de nødvendige foranstaltninger med hensyn til stærke indsatte.

Som jeg flere gange tidligere har tilkendegivet, vil jeg imidlertid løbende følge udviklingen og vurdere, om der skulle indtræffe en sådan forandring, at en ændring af reglerne om indsattes adgang til aktindsigt er påkrævet, og dette sker fortsat. Men der er altså efter min opfattelse ikke sket forandringer, der kan begrunde en ændring af reglerne, al den stund man ud fra en konkret vurdering kan undtage for aktindsigt, og fordi vi har lempet reglerne, så det ikke er nødvendigt i samme omfang, at man skal have, om jeg så må sige, dokumentation fra medindsatte for, at det er nødvendigt at overføre fra åbent til lukket fængsel eller arresthus. Det er jo som sagt det redskab, der skal til, for at personalet i vore fængsler er i stand til at sikre, at de stærke fanger ikke ødelægger afsoningsmiljøet ved at gøre det utrygt for de mindre stærke, altså svage fanger.

Vi har jo også etableret de særlige rockerafdelinger i fængslerne. Enhver ved, at rockerne har udgjort et særskilt, stort problem i fængslerne ved at skabe et u hensigtsmæssigt afsoningsmiljø for de øvrige indsatte. Nu har vi en særlig afdeling, både i Horsens og i Nyborg og i Vestre Fængsel, og det gør det jo altså muligt at anbringe den gruppe af fanger, som har udgjort et særskilt stort problem for de mindre stærke indsatte, her.

Som sagt er det foranstaltninger, der ikke kun skal sikre trygheden for personalet, men også styrke trygheden for de mindre stærke, altså de svage fanger, og på det grundlag, med de initiativer, der allerede er taget her fra regeringens side, kan vi af de årsager og forklaringer, jeg her har gennemgået, ikke støtte beslutningsforslaget.

Dorte Bennedsen (S):

Det er kun ca. 10 måneder siden, at vi drøftede et beslutningsforslag, der er helt identisk med det foreliggende, og det kan derfor næppe undre forslagsstillerne, at de bemærkninger, jeg på Socialdemokratiets vegne skal komme med, ligger tæt op ad, hvad vores ordfører sagde i december sidste år.